

for hver 500 Kr. eller Del deraf og ellers 1 Kr. for hver 1 000 Kr. eller Del deraf, halveres for alle de gældende Satsers Vedkommende og derved bringes ned til den Takst, der var gældende efter Stempeloven af 1911. Taksten fordobledes nemlig ved Stempeloven af 1922.

Dernæst ændres Stempelovens Bestemmelse om Stemplet til Ægtepagter. Af Finansministeren var det foreslaaet at forhøje Satsen for Stemplet fra 2 Kr. til 4 Kr., men dette ændredes i Folketinget paa Foranledning af Udvalget. Derimod faar den paagældende Paragraf en ny Affattelse for at bringe den i Overensstemmelse med de nye Regler om Ægtefællers Formueforhold i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925.

Ved Ændring dels i Bogføringsloven af 20. Maj 1912, dels i Stempelovens § 132 ophæves Autorisationsgebyret 1 Kr. for hver af de i den førstnævnte Lov foreskrevne Handelsbøger, medens paa den anden Side Stemplet til Bøgerne forhøjes fra 2 Kr. til 3 Kr.

Endelig foretages en, i Folketinget indsat, Ændring i Lov af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. Her indføres den nye Regel, at Afgiften paa de i Forbindelse med Terminsforretninger staaende Prolongationshandler nedsættes til det halve paa Betingelse af, at de paagældende Opgørelser forsynes med Paategning: »Prolongation«. Denne Ændring er særlig ønsket af Handelsministeriet og hænger sammen med Planer om Indførelse af Terminsbørs fra det nye Aars Begyndelse.

Som det fremgaar af det foranstaaende, ændredes det af Ministeren forelagte Lovforslag paa enkelte Punkter i Folketinget. Om disse Ændringer var alle enige, men desforuden fremsatte et Mindretal i Udvalget (Zahle) til 3. Behandling et særligt Ændringsforslag om en Tilføjelse til Tinglysningslovens § 16, hvorefter Udsettelse af værdiløse Panteobligationer foretages mod lavt Gebyr, 2 Kr., selv om der ikke har været Tvangsauktion over paagældende Ejendom, »hvis den paagældende Obligations Pantesikkerhed ellers er blevet værdiløs eller nedsat paa en saadan Maade, at det kan konstateres for Tinglysningsmyndigheden, der ved Retskendelse afgør Spørgsmaalet«. Ændringsforslaget, som der ikke havde været Tid til nærmere at drøfte i Udvalget, vandt Sympati, men da Finansministeren ikke kunde tiltræde det uden en omhyggelig Undersøgelse, tog Forslags-